

ВИКОРИСТАННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НАУКОВО-ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Тульчинська С.О.

*Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут», м. Київ*

У період макроекономічної дестабілізації зростає роль держави, коли ринкові механізми та умови їх функціонування діють не в повному обсязі ефективно. Обмеженість ринкових механізмів щодо науково-інноваційної діяльності можна простежити за низкою напрямів, а саме:

1) можливістю забезпечення надходження коштів на наукові, передусім фундаментальні дослідження, які не зразу окупляться, а то й можуть бути збитковими взагалі;

2) окремі суб'єкти науково-інноваційної діяльності неспроможні зосередити необхідні кошти для здійснення масштабних інновацій, оскільки поглиблення та удосконалення наукового пізнання робить НДДКР усе дорожчими, розвиток науки набуває дедалі більш міждисциплінарного й міжнародного характеру;

3) інновації можуть виявитися економічно ефективними лише при значних масштабах упровадження. Для приватного капіталу інвестування інновацій далеко не завжди є привабливими, оскільки вимагає значних витрат і пов'язано з ризиками щодо одержання кінцевого результату;

4) гіпертрофована самостійність суб'єктів науково-інноваційної діяльності у реалізації інноваційних процесів може призвести до несумісності різноманітних ланок технологічних ланцюгів, що також пов'язано зі значними економічними витратами;

5) існують інноваційні процеси, які взагалі не можуть здійснюватися на комерційній основі, зокрема: вагомі фундаментальні дослідження, інновації, спрямовані переважно на задоволення суспільних потреб – оборони, екології, засобів зв'язку, транспортних комунікацій загальнодержавного значення, освоєння космічного простору, іригаційних систем та ін.;

б) за рахунок високої вартості нових видів продукції і послуг, особливо у сучасних умовах макроекономічної дестабілізації, вони можуть бути недоступними для масового споживання, що призводить до необхідності підтримки та стимулювання платоспроможного попиту на результати науково-інноваційної продукції.

Отже, у випадках, коли ринкова саморегуляція виявляється недостатньою, доцільно застосовувати макроекономічне регулювання науково-інноваційної діяльності. При цьому метою макроекономічного регулювання повинно бути спрямованість на зацікавленість суб'єктів господарювання у здійсненні науково-інноваційної діяльності, а не безпосереднє втручання в організацію науково-інноваційної діяльності.